

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κυριακή του Θωμά

8 Μαΐου 2016

(Ιωάν. Κ' 19-31)

Χριστός Ανέστη!

Η πρώτη Κυριακή μετά το Πάσχα, ονομάζεται, καθώς όλοι γνωρίζουμε, Κυριακή του Θωμά, του μαθητή του Κυρίου. Όπως πληροφορούμαστε από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας ο Απόστολος Θωμάς απουσίαζε όταν ο Χριστός, μετά την Ανάστασή Του, επισκέφθηκε τους Μαθητές Του στο υπερώον, όπου ήταν συνηγμένοι. Όταν πληροφορήθηκε τα σχετικά με την επίσκεψη του Χριστού, ζήτησε να Τον δει και να ψηλαφήσει τις πληγές του Σταυρού στα χέρια και την πλευρά Του. Ο Χριστός όταν επισκέφθηκε και πάλι τους Μαθητές Του, κάλεσε τον Απόστολο Θωμά να ψηλαφήσει τα σημάδια των πληγών στο Σώμα Του. «*Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός*» (Ιωάν. κ' 27). Εμφανίζεται ξανά μόνο και μόνο για ένα μαθητή, για χάρη ενός αμαρτωλού.

Ο Άγιος Νικολάος Βελμίροβιτς γράφει χαρακτηριστικά: “*Ἐκεῖνος πού περιβάλλεται ἀπὸ ἀγγελικούς χορούς πού τὸν ὕμνοῦν ἀγαλλόμενοι, ὡς Νικητὴ τοῦ θανάτου, ἀφήνει τὰ οὐράνια τάγματα καὶ σπεύδει νὰ σώσει τὸ ἓνα πρόβατο και να τον απαλλάξει ἀπὸ κάθε αμφοιβολία. Μὲ τὴν ἀγάπη Του γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος ὁ Κύριος δὲν ἔνωσε οὔτε ντροπὴ οὔτε ταπείνωση. Μὲ τὴν ἀγάπη Του γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος Ἐκεῖνος, ὁ δοξασμένος καὶ παντοδύναμος, κατέβηκε γιὰ δευτέρη φορὰ σ’ ἓνα ταπεινὸ δωμάτιο στὰ Ἱεροσόλυμα.*”

Τότε ο Απόστολος Θωμάς Τον ανεγνώρισε και Τον ομολόγησε ως **Κύριο Του και Θεό του**. Τον ανεγνώρισε ἀπὸ τις πληγές του Σταυρού, οι οποίες αποτελοῦν σημάδι της αγάπης Του.

Η απιστία του Θωμά δεν έχει το χαρακτήρα της «ΰβρεως» με την αρχαιοελληνική έννοια, δηλαδή της αλαζονείας. Είναι μάλλον μια «καλή» απιστία, μια αμφιβολία καλύτερα, όπως την χαρακτηρίζει η υμνολογία, γιατί μέσα από αυτήν ξεδιπλώνεται η γνήσια πίστη του. Ο ιερός υμνογράφος αναφωνεί: *“Ω καλή απιστία του Θωμά βεβαίαν πίστιν εγέννησεν!”*

Έχει επικρατήσει η άποψη ότι ο Απόστολος Θωμάς ήταν άπιστος, επειδή ζήτησε να δει με τα μάτια του και να ψηλαφήσει με τα χέρια του τον Αναστάνα Χριστό. Βέβαια, είπε τον γνωστόν εκείνο λόγο *“εάν μη ίδω... ου μη πιστεύσω”*, αλλ’ όμως δεν ήταν άπιστος, με την έννοια που δίνουμε εμείς στην απιστία και δεν αμφέβαλλε για την Ανάσταση του Χριστού. Πληροφορήθηκε από τους άλλους Αποστόλους την Ανάσταση του Κυρίου, καθώς και την επίσκεψή Του *“τών θυρών κεκλεισμένων”*, ήθελε όμως να αποκτήσει προσωπική εμπειρία του θαυμαστού αυτού γεγονότος. Ήθελε να έχει προσωπική συνάντηση με τον Αναστάνα Χριστό, να απολαύσει την ευλογία της παρουσίας Του και να φθάσει από την πίστη εξ ακοής στην πίστη εκ θεωρίας.

Ο Θωμάς δεν ήταν άπιστος Απόστολος, όπως εμείς νομίζουμε και εννοούμε την απιστία, αλλά ήθελε να προχωρήσει από την πίστη **εξ ακοής στην πίστη εκ θεωρίας**. Η πίστη εξ ακοής είναι η πίστη που συνδέεται με τις πληροφορίες που μας δίνουν οι άλλοι. Οι Μαθητές διαβεβαίωναν τον Απόστολο Θωμά ότι είδαν τον Χριστό, όμως εκείνος δεν αρκέστηκε στην πίστη αυτή, αλλά ήθελε να προχωρήσει στην πίστη εκ θεωρίας, ήθελε να δει προσωπικά τον Χριστό. Οπότε ο Χριστός τον άφησε μια ολόκληρη εβδομάδα να είναι κατηχούμενος και στην συνέχεια εμφανίστηκε για να του δώσει την πίστη εκ θεωρίας.

Ο Απόστολος Θωμάς δεν ήταν σίγουρα κακόπιστος ούτε ευκολόπιστος. Ήταν ειλικρινής, γνήσιος, ατόφιος, τίμιος και αληθινός. Ήταν αυτός που ήταν. Η καλή του απιστία έκανε τον Χριστό να ξαναέλθει γι’ αυτόν. Ο Χριστός τού προσφέρθηκε για την ειλικρίνειά του. Δεν τον επετίμησε, που ζήτησε να τον δει, να τον ψηλαφήσει.

Ο Θωμάς δεν είναι των απίστων αλλά των δυσπίστων, των ολιγοπίστων και τελικά των πιστών. Αυτών που αναζητούν την αλήθεια του Ευαγγελίου ότι ο ταπεινός Κύριος θα τους αποκαλυφθεί και θα τους απαλλάξει από κάθε λογική αμφιβολία, ώστε να γεννηθεί μέσα στη καρδιά τους η βέβαια πίστη που θα τους οδηγήσει να κραυγάζουν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης **“ Ο Κύριος μου και ο Θεός μου”**.

Η καλή απιστία του μεγάλου Αποστόλου Θωμά ας μας προβληματίσει
γόνιμα. Γένοιτο.

Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Γεωργίου